

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek.

Zápolya-utca 1-és szám.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Plaitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefons 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre ——— 24 kor.
Félévre ——— 12 .
Negyedévre ——— 6 .
Egy hóra ——— 2 .
— Egyes szám ára 8 fill.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadjatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik

vasár- és ünneppnapok kivételével
minden nap délután 5 órakor.

Nagybecskerek, 1904.

XXXIII. évfolyam. 245. szám.

Szerda, október 26.

A vita lanyhul.

Nagybecskerek, október 26.

Az olasz egyezmény vitája — amely a múlt héten a csendes és gondosan titkolt obstrukció jegyében folyt — hirtelen-váratlan ellanyhult, talán végére ért.

Az újságok szerint e fordulatot a függetlenségi párt újabb elhatározása előzte meg; elhatározása. vagy bizalmas megbeszélései, ami egyre megy. A vita ez ellanyhulása, amelyet Kossuth Ferenc beszéde jelentett be, különböző kommentálásokra adott alkalmat. E kommentálások közül a legegészebbek a „fegyvertársak” köréből hangzottak el. Ujra leszereléssel vádolták a függetlenségi pártot, amiből kiderül, hogy minden tiltakozás dacára az eddigi vitának obstrukciós jellege és szándéka volt.

Kár pedig a függetlenségi párt megváltozott magatartásából olyan következtetéseket vonni, mintha megenyhült volna a politikai levegő; vagy a két egymással mereven szemben álló felfogás a házszabályok revíziója kérdésében egymáshoz közeledett volna.

Hogy az ellenzék némely elemei által szított harci tűz e javaslatnál mégis kialvófélben van, annak igen egyszerű oka van. Belátta az ellenzék, hogy az olasz egyezmény megobstruálását kedvetlenül, sőt növekvő haraggal nézi az ország. Mi nyíltan rámutatunk, hogy az ellenzék részéről nagy politika hiba e népszerű javaslat megostromlása. Rámutatunk, hogy fejjele mennek neki a falnak, ha rosszul megválasztott hadállásukban még sokáig csatáznak. A közvélemény megmozdult s a közvélemény nyomott kedvének jelenségei úgy látszik, nem maradtak titokban az el-

lenzék belátóbb tagjai előtt. A saját jól felfogott érdekük tehát, ha abból a zsákutcából — amelybe Polónyi Géza s más hátmögül való politikai szentlekek sugallata belevitte őket — még idejekorán visszafordulnak.

Mindez taktikázás, a mely a kormányt és a szabadelvűpártot hidegen hagyja. A házszabályrevízió kérdése az igazi ütköző pont. E kérdésnél fog eldőlni, sikerül-e anarchikus törekvések dacára megóvni és állandó biztosítékokkal körülbástyázni a magyar képviselőház normális működését. Sikerül-e megtörni azt a szerencsétlen nízust, hogy egy marék képviselő a házszabályok kiáltó házai segítségével bármely pillanatban és bármily fontos kérdésben megakaszthassa az alkotmányos többség akaratát.

Hosszabb vagy rövidebb ideig folyik-e az olasz egyezmény körül a vita, annak nincs semmiféle jelentősége a házszabályrevízió kérdésében. A probléma itt van egész nagyságában. Megoldására nézve a kormánynak és a szabadelvűpártnak meg van a szándéka, a terve s az elszántsága. Apró taktikai lépések azon semmit sem változtatnak.

A kormány a sztrájkok ellen. Tegnap számban közöltük a belügyminiszter rendeletét a sztrájkok tulkapásai ellen s emittettük, hogy a kereskedelmi miniszter szintén becsátott ki rendeletet az iparhatóságokhoz.

Hieronymi kereskedelmi miniszter e rendelete a többek közt a következőket mondja:

A munkásoknak azon törekvése, hogy minél kedvezőbb munkafeltételeket érjenek el, a gazdasági életnek egy olyan természetes jelensége, melyet megakadályozni, avagy korlátozni sem nem lehet, sem nem szabad. Nem változtat ezen

az sem, ha a munkások ezen törekvésüket összebeszéléseken alapuló tömeges munkabeszüntetéssel iparkodnak elérni. A munkafeltételek megállapítása a két szerződő fél, t. i. a munkaadó és munkás egyéni elhatározásán alapulván, a szerződésileg megállapított munkaviszony jogosulatlan fölbontásáért az ipartörvény a munkaadót és munkást ugyancsak egyéniül teszi felelőssé. A munkás munkaszerződésének megkötésénél, illetőleg a munkafeltételek elfogadásánál szabad akarat szerint járhat el és ha a munkaadó és munkás között szerződés jött létre, a szerződésben elvállalt feltételek mindkét félre nézve egyaránt kötelezők. Nyilvánvaló tehát, hogy a munkásnak nem áll jogában a kölcsönös megegyezéssel létrejött munkaszerződést, ennek érvénye és tartama alatt egyoldaluan felbontani és az elvállalt munkát tetszése szerint bármikor félbehagyni.

Ha a munkás a megállapított munkafeltételeket nem találja már megfelelőeknek, módjában áll munkáját a felmondási határidő pontos betartása mellett megszüntetni, ami ellen még az esetben sem emelhető kifogás, ha a munkások a munkaviszonyt tömegesen, összebeszélés folytán mondják föl.

Ha azonban a munkások akár egyenkint, akár összebeszélés folytán tömegesen, a törvény rendelkezése, a munkarend, vagy a megegyezés ellenére, a fölmondási határidő betartása nélkül, a munkaviszonyt megszakítják, ezen jogosulatlan felbontásból származó, a munkásra, illetőleg munkásokra háruló jogkövetkezmények nem vesztik el érvényüket.

Ebből önként folyik, hogy azzal a munkással szemben, aki a törvény 92 §-ában, a munkarendben, vagy a szabad egyezkedés alapján létrejött megegyezéssel megállapított felmondási határidő mellőzéseével, tehát jogosulatlanul lép ki a munkából, akár egyenkint, akár összebeszélés alapján tömegesen történik is ez, az 1884. évi XVII. törvény cikk 159. § a nyer alkalmazást. A törvény ezen hivatkozott szakasza természetesen minden egyes munkással szemben külön alkalmazandó és minden munkásra nézve külön állapítandó meg, hogy a kölcsönös megegyezéssel létrejött munkaszerződés ellen vétett-e. Tömeges eljárásnak helye ez esetben nem lehet.

A „TORONTÁL” tárcája.

Az ember Gorkijnál.

— A „Torontál” eredeti tárcája. —

Gorkij személyei kevés kivétellel mind az u. n. ex-emberek, vagyis olyanok, akik az ember nevet meg nem érdemlik, akiknek csak az alakja hasonlít az emberhez. Az író minden elbeszélésében szinte odakiáltja olvasóinak, hogy az ember fogalma összeesik a hüübök és hibák összetételeinek fogalmával.

Egy kisebb elbeszélésében az ördög szerepel, mint az ember belsejének elemzője. Valóban ördögi gondolat is az Gorkijtól, hogy épen az ördögöt, a minden rossz személyesítőjét, teszi oda elemzőnek és bírónak.

Vizkereszt napján Ivanovics Iván visszatekint múltjára s látja, milyen gyenge az akaratereje. Nem tud a szenvedélyektől megszabadulni. Az ördög vállalkozik rá, hogy segít kivételnie őt hibáiból. Melyiken kezdje? Nagy megfontolás után — érdekes, hogy az ember még ahhoz is hosszú idejű megfontolást kíván, vajjon akar-e megjavulni, akarja-e a szívét megtisztítani? — elszánja magát Iván az ördög operációjára.

Először a becsúgyat akarja belőle kitépni. Melléhez nyúl és egy érintésre kivész onnan egy piszkos rongyhoz hasonló valamit. Ez nem fáj.

Kitépi aztán a gonoszságot. Egy kis szurást érzett csak Iván. Majd a haragra került a sor. Azután az idegességet, az izgatottságot vette ki. A pácienst mindig halgatagabb lett, végre egészen elhaltatott s mikor az ördög hozzáfordult, észrevette, hogy Iván összeesik. Ekkor látja az ördög, mi tett: Midőn az ember hibáit tépegette ki, látta, hogy egész lényét tépte ki s nem maradt más, mint az üres csontváz. Mert csak csontból és hibából áll az ember. És az ördög ez ördögi tette után, vagyis, miután bebizonyította, hogy az ember csak hibákból van összetéve, még

ördögibb gondolatra vetemedett: fogta a meghalt Ivánt, hóna alá kapta, hogy kiszedvén belőle az izmokat, borsóval töltsse ki belsejét és csörgőnek használja.

Ime, mekkora kiguyolása az embernek! Ördög van az emberben s ez az ördög mindig felülemelkedik benne.

Egy másik vándorlását is mondja el az ördögnek Gorkij. Itt is csuffá teszi az embert az ördög.

Egy nedves novemberi délután unalmában nem tud az ördög okosabbat, minthogy felzavar egy holt költőt sírjából s miután ez elpanaszolja, hogy rosszul érzi magát a sírban, mert ott is hálátlanságot tapasztal, a férgék is lassan örlik meg, az ördög izgatja őt az étellel s kérdi, nem érdekli-e őt az élet? Óhajta-e tudni felesége sorsát? Az író már fásult ez iránt is, de az ördög játékot űz vele és egy nyitott ablak előtt megállítja. Ott a felesége egy jómódu kereskedő karjaiban és élvezi a költő munkájának gyümölcsét. A dolog tehát oda lyukad ki, hogy a hirves költő és író egy „bolisegéd”-ért dolgozott. De már erre vissza vágyódik a sírba s onnan soha sem fel.

Igy Gorkij az ördög e két vándorlásában élénk tárja az ember semmiségét, silányságát, de ezt eredetibb módon teszi, mint bármelyik, aki az ember hibáiról számol be.

E két elbeszélés mintegy bevezetés Gorkij többi művehez. Ezekkel mintegy jelezni akarja, hogy a bűnös emberrel fog foglalkozni. De mennyire bűnös emberekkel foglalkozik!

Nincs közöttük egy sem, aki csak némiképen érdemlené meg Isten képmásának nevezetét. Rablók, tolvajok, gyilkosok, hamis játékosok, nihilisták, elzúzott egyének, iszákos, rongyos, lézengő alakok, akiknek külseje is már félelmet gerjeszt és utálatot kelt. Lakásuk nincs, tartózkodásuk valami odú, lyuk vagy a legáljasabb korcsmahelyiség, ahol késsel lehet vágni a füstöt, ahol vadállatias, trágár, istenkáromló, veszedel-

mes beszélgetés járja és amelynek büze már messziről elkergeti az embert. Fogalmuk sincs ezeknek az ex-embereknek arról, mi a munka s mi az ember rendeltetése? A tolvajlást, a nyílt utcán való verekedést, gyilkolást olyan természetes foglalkozások tartják, akárcsak mi az állásunkkal járót. A feneketlen tudatlanságban fetrengenek. Némelyik közöttük valaha tanult ember volt, rendes és tisztességes foglalkozással, de az iszákosság folytán annyira elzúllott, hogy még undorítóbb, mint a tudatlanok.

Mégis érdemes életük sötét képébe egy pillantást vetni, mert igen originális alakok ám ezek. Gazemberek ők, de gyáva gazemberek, kik bujtálnak a gaz tetteik után. Iszákosak, de legrészegebb állapotukban ép úgy, mint józanságukban szemökre vetik társaiknak részegeskedését. Szerencsétlenek ők, de szerencsétlenségüket úgy magyarázzák, hogy a sors nem vetette őket a megfelelő helyre. Van közöttük iskolamester is, a kinek valaha egészséges életnézlete volt, de eliszákoskodott és még mélyebbre süllyedt társainál. Nem tanultak ezek s mégis néha követelősen lépnek föl az iskolamesterrel szemben, hogy magyarázzon nekik és ők figyelmesebben hallgatják, mint mi a papot a templomban.

Tolvajok ők, de van közöttük olyan is, a kinek dacára, hogy egy rongy a ruhája és hogy meleg ételt már hetek óta nem evett, a szokása, hogy az összekoldult vagy összerabolt pénzt az utca gyermekei közt osztogatja szét!

Belátják ezek egy-egy gyenge pillanatukban, hogy a pálinka rongja testüket, sőt fogadkozunk, hogy többet nem isznak, filléreiket odaadják kapitányuknak, hogy így ne lehessen alkalmuk a korcsnába menni, de néhány nap múlva újra csak előjönnek és halált jósló szemekkel követelik pénzüket, hogy megigják. Görcsösen rángatóznak a mérges ital után s ezt ők úgy magyarázzák, hogy „Vannak pillanatok, mikor a sorsnak nem lehet ellentállani.” Különös keverék! A polgári igazságszolgáltatás kezét gonyol-

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) minden nap reggeli 1/2 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 5 óráig délután; ugyanazon napokon este 1/2 órától 1/2 óráig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délelőtt gőzfürdő, a kádfürdő egész nap nyitva marad.

— **Papszentelések.** Mint Temesvárról jelentik, Németh József fölsz. püspök ma délelőtt a szeminárium templomban a következő végzett theologusokat szentelte fel alszerpapokká. Kaip Vilmost, Schneider Edét, Griffli Lajost és Reh Károly Gézát. Pénteken szerpapokká, vasárnap pedig lelkészekké szentelik őket Reh Károly kivételével, aki csak az alszerpapi rendet veszi föl.

— **Szent Paraszkéva.** Görög keleti polgártársaink holnap ünneplik meg szent Paraszkéva napját, mely arról nevezetes, hogy ezen a napon kezdődnek az úgynevezett szvecsar ünnepek. Ez alkalommal holnap délelőtt 10 órakor egy a belvárosi, mint a várjai-utcai gör. kel. templomokban ünnepi istentisztelet lesz.

— **Választások a bányai ág. ev. egyházban.** A bányai ág. ev. esperességi kerületben most folynak a választások az egyházi és világi elnöki tisztségekre. Mint értesülünk, az esperességi kerület újból br. Ambrózy Bélát választja meg világi és Krámer Béla kir. tanácsos, főesperest egyházi elnöknek. Az egyházközségek többsége lelkesen nyilatkozott meg az eddigi elnökség mellett, mely több mint egynegyed század óta hazafias buzgalommal vezeti az egyházkerület ügyeit.

— **Az ármentesítő társulathól.** A nagybecskereki tisztai ármentesítő társulatnál a felső-muzslyai telepések mint kisbirtokosok részéről közgyűlési megbízottaknak Sóká Ignác muzslyai plébános, Menyhart Károly, Kovács Antal, Sipos József és Varga István választották meg. A muzslyai közbirtokosságot az ármentesítő társulat közgyűlésein mindig az időszertini elnök képviseli.

— **Halálozás.** Mint résztvétellel értesülünk, Kállai Adolf, Kállai Mór nagybecskereki magánhivatalnok 21 éves fia, aki mint egy éves önkéntes most tett eleget katonai kötelezettségének, tegnap délután hosszabb szünet után meghalt. A korán elhunyt fiatal embert ma délután temették el nagy részvét mellett a helybeli izraelita temetőben.

— **Változás a máv. szegedi üzletvezetésénél.** Mint Szegedről jelentik, Szigeti Ignác főellenőrhelyettes osztályfőnök nyugdíjaztatása alkalmával helyébe Böck Andor főellenőrt nevezték ki helyettes osztályfőnöké. — Ugyanez alkalommal Radiszlovics Lajos ellenőrt pedig a vasuti katonai dolgok vezetésével bízták meg.

ják, de maguk választotja kapitányuknak olyan tekintélye van minden egyes gazembernél, mint egy korlátlan uralkodónak.

A lelkiismeret náluk meg nem szólal sem feleségeik, sem az idegen meggyilkolásánál, de ha maguk közt játszanak, becstelen embernek tartják azt és kiteszik maguk közül, a ki hamisan játszik. Nem hatalmas ironia-e ez?

Lelkiismeret, vallás: ismeretlen fogalmak. Isten? az a pálinka! És mégis ezek az obscure individuumok mernek a bibliáról disputálni és hevesen tárgyalják, persze hamisan, de a tudakosság színezetével.

Ezeknek a volt embereknek tehát van is, nincs is érzékük minden iránt. Egyikük még azt is szeretné tudni, mi az orosz nép a biblia szerint, mi az eredete és miért nincsen profétája?

Ezek az aljas gonosztevők tudatában vannak gonoszágaiknak, de ezeket dicsekedve mondják el egymásnak s ki minél borzalmasabb tettet tud felmutatni, annál nagyobb csodálatot és tiszteletet kelt társaiban. És ezek elbeszéléseikben még nagyobb gazoknak akarnak feltűnni, mint a milyenek. Érdekes, hogy az az ember, kinek semmiféle erköcsi alapja nincsen, szívesen dicsekedik legrosszabb tulajdonságaival.

Mint emlitem, van ezeknek érzékük minden iránt. Így belekapnak ők politikai vitába. Ők akarják a világot megjavítani! Ők akarnak jobb erköcsi és anyagi törvényeket szabni! Ők nincsenek megelégedve a világgal s a társadalommal!

Es — csodálatos! — ezek a pálinka-emberek annyira bele tudnak melegedni ily vitába, hogy elfelejtik — az ivást! Ők emelnek óvást, ők protestálnak a világrend ellen!

Es ők, a kikké a tolvajlás a többi erények között megvetendő kicsinyesség, a kik csak a nagyobb hőstettekkel mernek dicsekedni, azzal állnak elő, hogy gyűlölik a kereskedőt, mert az csal! Határtalan gyűlölettel viseltetnek az üzlet-ember iránt. Ha valamelyikükről azt hallják, hogy kárt szenvedett, csak azt sajnálják, hogy a kár csak ily csekély volt. „A kereskedő tulajdonképpen állat — mondja az egyik — csak mellékfogalkozása

— **A Magyar Olvasókör közgyűlése.** A nagybecskereki Magyar Olvasókör november hó 1-én, kedden délután 6 órakor a polgári iskola dísztermében rendkívüli közgyűlést tart, a melyen a kör feloszlásának ügyét fogják tárgyalni.

— **Szerbia legújabb szenzációja.** Belgrádból ismét nagy feltűnést keltő híreket bocsátanak világgá, melyeket a következőkben kuriozunképen közlünk.

Néhány hónap előtt az egész sajtó bejárta az a hír, hogy Sándor királlyal még nem vészt ki teljesen az Obrenovics dinasztia, mert a megboldogult Milán királynak Krisztics Artemizától, egy görög diplomata feleségétől, törvénytelen fia született, akit György névre kereszteltek s a kinek az érdekében a szerbiai Obrenovics pártiak mindent elkövetnek, hogy a trónra juttassák. Így arcképeket, röpiratokat terjesztenek róla, a melyekkel azután egész Szerbiát elárasztják, természetesen, hogy csak titokban igyekeznek maguknak ezáltal pártihíveket szerezni, ami nem ritkán sikerül is. Azonban a Karagyorgyevics párt sem nézi tétlenül ezt a mozgalmat, hanem minden áron igyekszik az új trónpretendens népszerűségét megakadályozni s hogy célját elérje, nem riad vissza az erősebb eszközöktől sem. Ezt látszik bizonyítani az a közlemény is, a mely a napokban látott napvilágot a „Szamo Uprava“ című belgrádi radikális irányú lapban, a melyet azután az Ujvidéken megjelenő „Zastava“ című szerb újság is átvett. A nevezett közlemény bebizonyítani igyekszik azt, hogy nemcsak az új trónpretendens, de maga Milán király sem tartozott már az Obrenovics családhoz. Ezen állítás megerősítésére a cikk írja a következőket mondja el: Obrenovics Milos Szerbia volt fejedelmének hason nevű unokaöccse, aki állítólag Milán király apja volt, mint tiszt szolgált a román hadseregben s mivel beteges, gyenge ember volt, felesége, egy dúsgazdag bojárnak a leánya, szerelmi viszonyt folytatott, egy Raznowan nevű előkelő román emberrel. Ebből a viszonyból 1854-ben fia született, akit Raznowan Emil néven vezettek be az anyakönyvbe. Ez a fiú volt Milán, a későbbi szerb király. Milánt ifjú korában Párisba küldték, ahol Raznowan néven a diplomáciai iskolát látogatta s bajtársai is csak ezen a néven ismerték. 1868-ban történt, hogy Mihályt, Szerbia akkori fejedelmét meggyilkolták, akit állítólag magva is szakadt az Obrenovicsoknak. Ekkor azután egy Blaznowan Mihály nevű szerb főtiszt ismeretlen okból felkereste Párisban Raznowan Emilt, akinek nevét az intézet könyveiben sikerült Obrenovicsra átválttatni, míg Mihály akkori szerbiai metropolita Romániába utazott, ahol felkutatta azt az anyakönyvet, a melybe Milán király neve volt bejegyezve s magas pénzösszegért a lapot kitépte s a Raznowan Emiltől szóló lap helyébe egy Obrenovics Milánról szólót illesztett be az anyakönyvbe. Így lett Milán először fejedelme, majd később király

ember. A kereskedő tolvaj, aki pénzt lopja. Iszonyuan felháborodnak a kereskedők eljárásán, mintha a kereskedők még csak arra is tartanak érdekeseknek őket, hogy rajtuk és eszméken nevensenek!

S legnevetségesebb helyzetbe kerülnek, mikor valaki el akarván téríteni őket a tárgyról, azt mondja: „más, magasabb“ eszmére van szükségünk! Ilyenkor nem is országos, hanem világ-eseményeket, világgeszméket taglalnak — ők, kiknek testét férgek eszik meg elevenen! Arról beszélnek, miképpen lehetne Angliát letéperni, mily fontos volna Oroszországra nézve Indiának megszerzése stb.

A világ multjáról és jelenéről beszélnek, de a saját multjuk sötét és szennyes fűlyát nem igen szeretik felfedni s nagyon dühösek, ha szemükre hánnya valaki egy-egy napfényre került büntetést. Ilyenkor a szó legszorosabb értelmében harapni készek.

Általában csak igen ritkán mutatnak jobb érzéket. Tulnyomó náluk az állatiasság. Mindenki nek valami állatiasság szokása van. Így a „Hajlék-talanok“ c. elbeszélésében egy volt theologus — mert hát ilyenek is züllöttek s ezek az ördögösebb elemek — elmondta nagy dicsekvéssel, hogy ő nem tudott arról leszokni, hogy a vasárnapi mise után feleségét meg ne döngesse. S mikor a sok döngéstől az meghalt, neki vasárnaponként mindig hiányzott valamije. Az első két vasárnap még kibirta, a harmadik vasárnap már a szakácsnőjét ütlegelte meg. Ez persze be akarta perelni, de tíz rubel fájdalomdíjért engedte magát vasárnaponként megdöngetni, addig, míg az uraság másodszer megdöngött, hogy második feleségét is kiütlegelje a világból!

Ezek az emberek csak igen ritkán beszéltek a multjukról s akkor is bizonyos gunynyal.

Világfelfogásuk, életnézetük szintén igen originalis. Gyávák a valóságban, elvben azonban semmibe nem veszik az életet. Gunyolják az életet, gyűlölik, annak már semmi értékét nem tulajdonítanak, megvetik, köztömös az élet előttük, hűtlen kedvesnek ironizálják, aki készül őket cserben hagyni. És mégis! mikor a halálról van

Szerbiának. A cikkíró megemlíti még, hogy adatait magától Mihály volt metropolitától szerezte, akit tudvalevőleg maga Milán király fosztott meg állásától s száműzte országából azért, mert Natáliával kötött házasságát nem akarta felbontani.

Eddig van a szenzáció. Mennyi belőle az igazság, az valószínűleg nem derül ki sohasem.

— **A részeg ember áldozatai.** Elrettentő példaként szolgálhat — írják lapunknak Katalinfalváról — az a megrendítő szerencsétlenség, mely a községben mult vasárnap történt. Ezt a szomorú esetet a moralisták, de különösen az alkoholizmus terjedése ellen küzdő egyesületek felhasználhatnák arra, hogy az alkohol erköcsi, anyagi és testi romboló hatásnak gyakorlati példájul mutassák be a községnek. A dolog maga a következőkben áll: Wagner János katalinfalvai gazda mintegy 15 év előtt nősült s legboldogabb egyetértésben élt nevével s örömet csakis gazdaságában és családjá körében lelte. Volt szép vagyonkaja is. Csinos ház, megfelelő helyiséggel s mintegy 25 hold kitűnő minőségű szántóföldje. Vagyonából s munkájából annyi jövedelme volt, hogy elég nyugalmasan tölthette napjait s szorgalmának gyümölcsei napról-napra szaporodtak, aközben pedig követték egymást a gyerekek s vig gyermeknevelés, gagyogás töltötte be a házat s vidította fel a munka fáradalmaitól elcsigázott szülőket, kik így az élet terheit nem is érezték. Így ment az néhány éven át, boldogság sugárzott ki Wagnerék házából s a községben is mindenki tisztelte és becsülte őket. De sajnos nem így volt az végig, mert az utóbbi években Wagner János, hogy hogy nem, testbenlélekben megváltozott s aki eddig csendes, nyugodt, szorgalmas, takarékos volt, eihanyagolta a munkáját, övéivel nem törődött, hanem dözölt, korcsmazott, részegeskedett. E szenvedélye folytán eldurvult, családját elhanyagolta, nevével, gyermekeivel gorombán bánt, vagyonával, sőt maga-magával nem törődött s sokszor az utca sarában fetrengett részegen, szóval egyre mélyebben sülyedt. Ekkor persze már senki intő szavára nem hallgatott, csakis a szenvedélyének élt. Nem csoda, hogy ilyen körülmények közt vagyona elpusztult, egyik hold földjét a másik után eladta, sőt házat is elvesztette ezen az uton. Mult vasárnap azután utolérte őt a nemezis. Ekkor is késő estig ivott a korcsmazásban s végül éjjel felé oly részeg állapotban dülöngött hazafelé, hogy utközben minduntalan elvágódott.

szó, megborzadnak, rettegnek tőle, hallani sem akarnak róla. Az élet céljának a halált tekintik s nekik mindegy, bárhogyan hal meg az ember és bármiképpen élt halála előtt. És az ily filozofálásnak mi az eredménye? a pálinka! Ide azzal a pálinkával! Evvel akarják agyonhallgatni a halál gondolatát.

A lelkiismeret néha, a gonoszított elkövetése után közvetlenül, megszólal némelyikben. Egy szegény, de becsületes suhancot egy gaz erőszakos rabirt a lopásra. A rablott kincscsel egy elhagyott helyre érkeztek, ahol az eddig vonakodó és kevés jutalmat remélő suhanc a sikertől elragadtatva, vérszemet kapott és követ dobott mesterére oly ügyesen, hogy az összeesett. A hirtelen látványtól megrémült a suhanc és elrohant. De lassan magához tért, visszajött a megsebesültéhez és megfordította, hogy arcát láthassa. Midőn ez szólni is kezdett, a suhanc tédre borult előtte és szívaggató hangon bocsánatot kért tőle. Még kezét is csókolt neki és nem engedte meghalni, míg a bocsánat nem hangzott. De a mester azon hiszemben, hogy a legény már régen kirabolta, durván és gunyosan elutasította őt. S mikor meggyőződött róla, hogy a suhanc csakugyan nem rabolta ki, kényszerítette őt, hogy vegye magához a közösen rablott aranyokat. De a suhanc nem akarta elvenni, csak oly feltétellel, hogy ha a haldokló megbocsát neki!

Ilyen alakokat mozgat Gorkij szemünk előtt. Nem tudjuk valóban, undorral forduljunk-e el ezektől vagy szánjuk őket? Mind a két érzést megérdemlik. Undort, mert hisz állatok ők, emberbőrben. Szánalmat, mert szunnyad bennük egy-egy emberies vonás, de a mélységes sárból nem igen juthat felszínre.

Vajjon mi vezette Gorkijt az ily alakok festéséhez? A végtelen emberszeretet-e, vagy annak ellentéte? Ha Tolstoj írta ilyeneket, tudnók, hogy a humánus ember szól belőle, de vajjon Gorkij is philantrop-e, vagy csak egyszerűen nagy realista? Nem égbekiáltó parancsolást akar-e nekünk Gorkij odakiáltani, hogy: foglalkozzunk a néppel? **Büchler Hugó.**

Nagy
Neje
mely
fővel
szekre
Wagn
a pet
tűzet
karjác
gyulad
A rész
kiebál
letépd
a szer
össze
meghá
halállá
vizsgá
ügyész
bíró K
és dr
nak fe
ság t
esetle
körülte
gyerm
között

köve
füzery
kimen
fame
ritan,
Herde
rendt
és az
örse
után a
töred
hogy a
fegyver
annyis
ban a
A gyű
derített
leány
A bos
Brindó

gár
Össze
Goethe
wird
azonba
zat es
rabja,
népsz
kerül
körül
szinve
mérték
a közö
tart. A
elvezet
jót mu
kon, m
szerepl
kell ke
nyes t
szines
férhas
Gábor
szintén
De ige
Korom
pébe)
Vilma,
kedves

szegedi
ben el
utáno
jelenh
rá. Az
A felol
r. tag,
most n
vonás
munká
názium
olvasó
Nagy
igen é

Nagynehezen haza érve, otthon felverte az övét. Neje lámpát gyújtott s az égő lámpát maga melé a szekrényre tette. Wagner azonban részeg fővel a szobában dülöngött s neki esett a szekrénynek s a szekrényről a lámpa éppen Wagner nejének ágyára esett. A lámpa eltört, a petroleum az ágyeműre ömlött és az rögtön tüzet is fogott. Az ágyban levő Wagnerné és a karján levő egy éves leánykája szintén meggyuladtak s hirtelen égő fáklyává alakultak át. A részeg Wagner erre magához tért s segélyért kiabált s nejtől és gyermekéről az égő ruhákat letépdeste, de ez mind nem használt, mert mire a szomszédok segítségül jöttek, Wagnerné annyira összeégett, hogy hétfőn délben nagy kínok közt meghalt, karján volt szopós gyermeke pedig a halállal vívódik. A hatóság ez ügyben szigorú vizsgálatot indított és dr. Boros Dezső kir. ügyész és Benedek Jenő kir. törvényszéki bíró Katalinfalvára mentek dr. Fialowski Béla és dr. Magyar Károly orvosokkal. Wagnernének félig megsült holtteste s az összeégett apróság borzalmas látványt keltett, míg a szerencsétlenségét előidéző Wagner bambán nézte a körülete történeteket. Wagner élve maradt, három gyermeke keservesen jajgatott a hatósági emberek között, akik a vizsgálatot tovább folytatják.

Gyilkos erdővéd. Vakmerő gyilkosságot követett el a napokban Brindó Pál erdővéd a füzei erdőben. Herdelő János ottani lakos kiment az erdőre fáért s midőn a szekérén levő famennyiséget egy fiatal, élő fával akarta szaporítani, egy lövés dördült el s a mitsem sejtő Herdelő János élettelenül rogyott össze. A megrendítő eset híre gyorsan elterjedt a községben és az előjáróság jelentésére kiszállott a csendőrség a helyszínre, hol a vizsgálat megejtése után a gyilkos erdővéd kihallgatván és miután töredelmes vallomást tett: letartóztatták. Érdekes, hogy az erdővéd ezenkívül már kétszer használta fegyverét szolgálat teljesítés közben és mindannyiszor megszabadult a büntetéstől, most azonban alighanem utól fogja érni a méltó büntetés. A gyilkosság oka, amint azt a csendőrség kiderítette, boszu volt. A két ember valamikor egy leányt szeretett s a leány Herdelő Jánosé lett. A boszu érzését régóta hordozta magában Brindó s tegnapielőtt aztán megölte vetélytársát.

Színház és Irodalom.

* A bor. Dicséretére legyen mondva Polgár Károlynak, hogy műsorába igyekszik az összes drámai műfajokat felvenni, egészen a Goethe-féle recipe szerint: Wer Vieles bringt, wird Jedem etwas bringen. Sokkal sajnálatosabb azonban, hogy „Obrenovics Sándor“ zsufolt házat csinál, míg Gárdonyi Géza e poetikus darabja, melynél igazabbat és kedvesebbet magyar népszínműíró még nem alkotott, üres padok előtt kerül színre. Hát bizony ne csodálkozzunk ily körülmények között, ha az igazgató nem az irodalmi színvonalat tekinti ezentul választása zsinormértékének, hanem olyan darabokat ad, melyek a közönségnek is kellenek és megtöltik a pénztárt. A csekélyszámu közönség tegnap is nagy élvezettel hallgatta Gárdonyi zamatos nyelvét s jót mulatott a szerzőalkotta künő magyar alakokon, melyeket ma már mindenütt ismernek. A szereplők közül első sorban H. Lévai Bertát kell kiemelnünk, ki tegnap Julia szerepében fényes tanujelét szolgáltatva annak, hogy mint színész is elsőrangú tehetség. Szathmáry férfin Baracs Imréje, Hatvani józsi Göre Gáborja, Sik Rezső kacagató Durbinés sógorja szintén rászolgáltak a közönség sűrű tapsaira. De igen jók voltak a többiek is, nevezetesen Kormos Ilona (a csábító özvegyasszony szerepében), Deréki, Szathmáryné, Molnár Vilma, Barna Jolán és Gózon (egy rendkívül kedves ifju pár), Borsódi, Kotsis. —r.

* A Dugonics-Társaság felolvasó ülése. A szegedi Dugonics-Társaság egyik legutóbbi ülésében elhatározta, hogy felolvasásait ezentul délutánokként tartja meg, mert így azok is megjelenhetnek, akik különben délelőtt nem érnének rá. Az első délutáni felolvasó ülés vasárnap volt. A felolvasások sorozatát Cs erzy Mihály (Homok) r. tag, a kitűnő népies író kezdte meg, aki egy most munkában levő népszínművének első felolvasását olvasta fel. Ez a népszínmű mesteri szép munkának ígérkezik. Ezután Fekete Ipoly gimnáziumi tanárnak kellett volna elfoglalni a felolvasó asztalt, rekedtsége miatt azonban Sassi Nagy Lajos tanár olvasta fel a tartalmas és igen érdekes kulturtörténeti rajzot, mely élénk

képet nyújtott a rómaiak és görögök eljegyzési és házassági és elválási szokásairól. Ezt követte a tudós egyetemi tanár, Marc zali Henrik (vendég) szabad előadása „Keletázsia modern fejlődéséről“ és könnyed, kellemes előadásával, a melylyel a jelenleg nagyon aktuális Kína és Japán modern fejlődését tárgyalta, mindvégig lekötötte a közönség figyelmét. Végül Farkas Imre (vendég) néhány kedvesen csengő és jól pointírozott köitéményt olvasta fel. Az összes felolvasókat zajosan tapsolták.

* Báró Wesselényi élete és művele című két-kötetes munkára hirdet előfizetést dr. Kardos Samu debreceni tanár. Kardos báró Wesselényi-ne: igen ritkán előforduló „Szózat“-ját és „Balítételek“ című művét akarja műveben behatóan méltatni s egyuttal Kemény Zsigmond vázlatzerű tanulmányán kívül végre terjedelmesebb műben be fogja álitani Wesselényi hatalmas alakját a magyar történelembe és irodalomba. Szerző a két nagy kötetet számos képpel és faksimilével díszíti, ezek eredeti jei részben az ő tulajdonát képezik, részben a nagy hazafi elsőszülött fiának tulajdonai. A körülbelül 70 ivre tervezett munka előfizetési ára 20 korona; bolti ára 30 korona lesz. A pénzek dec. 15-ig szerzőhöz küldendőek Debrecenbe.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október 26-án.
— Távirati tudósítás. —

Budapest, október 26.

A képviselőház mai ülésén véget ért az olasz provizóriumról szóló törvényjavaslat tárgyalása.

A vita befejezése előtt még Molnár Jenő és Egri Béla beszéltek a javaslat ellen, majd Rosenberg Gyula előadó reflektált a vitában elhangzott felszólalásokra s kérte a törvényjavaslat megszavazását és a fölmentés megadását.

Miután Krasznay Ferenc és Kossuth Ferenc zárszavukban kérék a függetlenségi párt határozati javaslatának elfogadását, elnök a vitát berekesztette.

Az ellenzék névszerinti szavazást kért, amit az elnök el is rendelt.

A szavazás eredménye az lett, hogy az olasz provizóriumot 129 szavazattal 52 ellenében megszavazták.

Az orosz-japán háború.

A mandzsuriai harcokról.

Budapest, október 26. (A „Torontál“ ered. távirata.) Londoni táviratok szerint Mukden környékén ismét erős harcok folynak.

Budapest, október 26. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Csifui távirat megerősíti, hogy a japánok Mukdent el akarják foglalni, hogy itt rendezzék be téli hadiszállásukat.

Budapest, október 26. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Tokioi jelentések szerint a japánok a tél folyamán is folytatják hadműveleteiket s nem fogják tűnni, hogy az oroszok a tél alatt megerősítsék magukat.

A balti orosz flotta.

Budapest, október 26. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Londonból táviratozzák, a balti orosz flotta támadás folytán keletkezett angol—orsz konfliktus a meg egyezés stádiumában van. Az oroszok tévedésnek mondják a támadást és bocsánatot kérnek. Az áldozatoknak teljes kárpótlást nyújtanak, a bűnös tiszteket megbüntetik s kötelezik magukat, hogy hasonló incidens többé nem fordul elő.

Az osztrák miniszterelnök a királynál.

Budapest, október 26 (A „Torontál“ eredeti távirata.) Körber osztrák miniszterelnököt a király Gödöllőn ma délelőtt külön kihallgatáson fogadta. Az osztrák miniszterelnök a Reichsrath munkaprogramjáról referált a királynak. A kihallgatás után Körber visszautazott Bécsbe.

Nagybeteg Edison.

Budapest, október 26. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Newyorkból megerősítik, hogy Edison állapota a X sugaraktól

szenvedett égési sebek miatt tényleg aggodalomra ad okot. A nagybíró feltalálót több hirneves orvos kezeli, de eddig nem tudnak rajt segíteni. Az orvosok szerint is Edison állapota igen súlyos, de az X sugarak hatása következtében szervezetében beállott pusztulást egy ideig el lehet odázni.

Lázadó orosz tartalékosok.

Budapest, október 26. (A „Torontál“ ered. táv.) Boroszlóából táviratozzák: A Kattovitzer Zeitung értesülése szerint a Varsó melletti Milanie községben a behívott tartalékosok zendülést támasztottak. Egy katonatiszt ököllet arculütött egy tartalékos. A tartalékos visszautította a tisztet, aki erre kardot rántott. A főbbi tartalékos most megrohanta a tisztet, aki segítségért kiáltott. A többi katona s uronyszegezve sietett a tiszt segítségére, mire a tartalékosok is fegyvert fogtak. A dulakodásban három ember meghalt, husz embert pedig súlyosan megsebesítettek.

Halálra ítélt gyilkosok.

Budapest, október 26. (A „Torontál“ eredeti távirata) Szabadkáról jelentik: Ismeretes az a rémes rablógyilkosság, amely február hóban a magyarkanizsai községhez közel fekvő réti csárdában történt. A csárdásné, Pilszi Viktoriát és udvarosát id. Barsi Antalt Csesznek Mihály, Német István és Katona Károly kanizsai legények 6 korona 60 fillérért és 3 értéktelen ékszer tárgyért meggyilkolták. Ezt a rémes bűnygyet tárgyalta tegnap a szabadkai esküdttörbíróság, a mely a gyilkosokat bűnösnek mondta ki. A verdit alapján a büntetést alkalmazó bíróság Csesznek Mihályt és Német Istvánt kötél általi halálra, Katona Károlyt pedig tizenöt évi fegyházra ítélte.

Gyilkosság boszúból.

Budapest, október 26. (A „Torontál“ eredeti távirata. Mint Pécsről jelentik, Menyei István dunaszekcsői lakos egy elvesztett pör miatt boszúból agyonverte Nyéki János ugyanottani lakost. A gyilkost elfogták.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1904. október 26.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései:

Buza	Kilós	50 kilogr. ára		50 kilogr. ára		
		kor.-tól	kor.-ig	kor.-tól	kor.-ig	
Tiszavidéki új	76	—	—	80	10.30	10.45
Pestvidéki új	76	—	—	80	10.25	10.35
Bánsági új	76	—	—	80	10.30	10.40
Bácskai új	76	10.—	10.10	80	—	—
Ross elsőrendű					7.55	7.65
„ másodrendű					7.45	7.55
Árpa takarmány					7.35	7.55
„ égetni való					7.25	7.35
„ sörfőzésre való					0.—	0.—
Zab					7.05	7.30
Tengeri bánsági					—	—
„ másnemű					7.30	7.45
Repce káposzta					11.25	11.50
„ bánsági					—	—
Köles					0.—	0.—

Határidő-üzlet.

Budapest, okt. 26. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) A mai tőzsdén az árak nagyobbreszt változatlanok, csak a tengeri emelkedett 8 fillérrel. Déli zárlatkor a következő árakat jegyezték:
Buza (októberre) 10.00 — —
Buza (áprilisra 1905.) 10.30 — —
Tengeri májusra 1905.) 7.44 — —
Zab (októberre) 7.22 — —

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Nagybecskerek, szerda, október hó 26-án:

BARNA JOLÁN és SIK REZSŐ jutalomjátékál:

A KIS PAJTÁS.

Legujabb francia vigjáték 4 felvonásban.

Személyek:

Jouvenin Jakob	—	—	—	—	Szathmáry Lajos
Chautalard, marquis	—	—	—	—	Sik Rezső
Ichan, a fia	—	—	—	—	Gózon Gyula
Bellencoutre, jegyző	—	—	—	—	Irsai Leó
Genevieve	—	—	—	—	Barna Jolán
Morangéné	—	—	—	—	Molnár Vilma
Adams Florrie	—	—	—	—	Györi Matild
Pauline	—	—	—	—	Papp Ilonka
Valentine	—	—	—	—	Szathmáryné

Kezdete 8 órakor.

79. B. v. k. sz. 1904.

782-1.1

Árverési hirdetmény.

Alólírott kir. bír. végrehajtó által közhírré tétetik, miszerint a tekintetes váci kir. bíróság 1902. évi november hó 7-ik napján kelt Sp. 531/3. számú végzésével megkeresett ujaradi kir. bíróságnak 1902. évi november hó 25-ik napján V. 324 sz. a. kelt végzése folytán Nikitits Sándor és dr. Forgó Kálmán váci ügyvéd által képviselt, lakik Vácott, Balázs Lajos és társai felperes részére Weninger József és neje szül. Mihalik Margit volt ujaradi lakosoknál 1054 kor. 47 fillér és járulékaik iránt kielégítési végrehajtás utján 1902. évi december hó 13-ik napján Ujaradon le- és felülfoglalt 971 koronára becsült butorok, 1 zongora stbbiből álló ingók Nagybecskerekben alperesek lakásán bírói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladatása 1904. évi november hó 14-ik napjának d. u. 3 órájára tüzetett ki, az 1904. évi V. 1796. sz. a. kelt végzése alapján az árverés elrendelvényén, annak az alap, illetve felülfoglaltatók követelése erejéig is, 1891. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében, amennyiben törvényes zálogjogot nyertek volna, meg fog tartatni.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, úgy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kitüntetve nincs, miszerint az 1881. évi LX. t.-c. 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéséig alólírothoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentsék be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtó kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Nagybecskerek, 1904. évi október hó 22-dik napján.

Kiss,
kir. bír. végrehajtó.

Olcsón eladó

3 darab jól belovagolt női hátsó ló és pedig:
1 „ 5 éves 168 magas sárga paripa,
1 „ 6 „ 166 „ pej kanca,
1 „ 10 „ 164 „ pej kanca.

Beodrán (Torontálmegye).

Gróf Karátsonyi Aladár
uradalma.

787-3.1

FELTÜNŐ UJDONSÁG.

Delice

Minden hirdetés felesleges, a dohányzó egyszerűen veszi és többé mást nem szíhat.

legjobb valódi francia

SZIVARKAPAPIR ÉS SZIVARKAHÜVELY.

805-x.88

Nyomatott Pleitz Fer. Pál kiadónál, Nagybecskerekben.

7613. tkv. sz. 1904.

777-1.1

Árverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar kir. államkincstár végrehajtónak Ilisin Jefta, Márkó, Mija, Péra és Radicity Axentie melencei lakos végrehajtást szenvedő elleni 121 korona 44 fillér s jár. iránti végrehajtási ügyében a területén fekvő következő ingatlanok, u. m.: a melencei 151. sz. tkvben A. I. 1. sor. (259-260.) hrsz. 107. ö. i. sz. ház 600 négyszögöl beltelekkel 800 korona kikiáltási árban 1904. évi december hó 5. napjának délutáni 1/5 órájkor Melence községében árverés alá fognak bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Venni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én kelt 3333. sz. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap alatt, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt mindig az árverés napjától számítandó 5%-os kamattal együtt a törökbecsei kir. adóhivatal mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni s a vételár után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság tkvi irattárában s Melence községében megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén, a kir. bíróság mint tkvi hatóságnál 1904. évi szeptember hó 22-én.

Kopasz,
kir. bíróság.

7606. tkvi szám. 1904.

781-1.1

Árverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Raczkov Zsiva, kk. Raczkov György, Teja, Péra és Katica nagybecskereki lakos végrehajtást szenvedő elleni 1031 kor. 75 fillér s jár. iránti végrehajtási ügyében a területén fekvő következő ingatlanok, u. m.: a melencei 3886. sz. tkvben A. I. 1. sorsz. 5579/452. hrsz. 3 hold 1207 □-öl szántó 642 korona kikiáltási árban 1904. évi december hó 2-ik napjának délután fél 5 órakor Melence községében árverés alá fognak bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fognak adatni, megjegyezve, hogy az árverés napjától fogva az überlandialis (maradvány) földek után járó váltságtartozás a vevőt fogja terhelni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én

kelt 3333. sz. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezében letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt, mindig az árverés napjától számítandó 5%-os kamattal együtt a törökbecsei kir. adóhivatal mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni s a vételár után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletben fog beszámíttatni.

Az árverési hirdetmény többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság, mint telekkönyvi irattárában és Melence községében megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén, a kir. bíróságnál mint tkvi hatóságnál, 1904. évi szeptember hó 22-én.

Kopasz,
kir. bíróság.

Rámpás

kapható (731-x.15)

Dr. Brájjer Lajosnál.

26209. III. sz. 1904.

M. kir. államvasutak.
Üzletvezetőség Miskolc.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak részéről a sátoraljaujhelyi és homonnai osztálymérnökségek vonalszakaszán a szerencs-sátoraljaujhelyi, sátoraljaujhely-mező-laborci, tőke-terebes-varannói és mező-laborci (kizár.) lupkowi vonalakon levő állomások, őrházak, osztálymérnökségek, fűtőházak, szertárak és a sátoraljaujhelyi műhely hivatalos helyiségeiben elhelyezett órák jókarban tartása, szabályozása és javítása iránt ezenel nyilvános pályázati hirdettetik.

A pályázati állásra jelentkezni óhajtok felhivatnak, hogy szabályszerűen bélyegzett bizonyítványokkal felszerelt és két tanu előttemzésével sajátkezü aláírással ellátott ajánlatukat 1904. évi október hó 29-én déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak miskolci üzletvezetősége titkárságához címezve e felirattal: „Ajánlat pályázati állás elnyerése” lepecsételt borítékban, térít vévény mellett nyújtásuk be.

Az ajánlattevő köteles a miskolci üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál 1904. évi október hó 28-án déli 12 óráig bánatpénzképpen 50 koronát készpénzben letétbe helyezni, vagy posta újjal külön borítékban beküldeni, mivel különben az ajánlat figyelembe vételét nem fog.

Miskolc, 1904. évi október hó 7-én.

Az üzletvezetőség.

(Utányomás nem díjazatik.)

Bérbe adom

folyó évi november 1-től

HÁZAMAT,

amely egy lakásból áll, 5 szoba, konyha, kamra, mosókonyha, pince, padlás és f. s. kamra. Parkirozott udvar, gyümölcs- és konyhakert, valamint egy 20 méter hosszú kukorica-kotárka.

Bővebb felvilágosítást ad: özv. KRSZTICS JOHANNA, a mellette levő házban, vagy levélileg alólírott

Krsztics János
ügyvéd,
Médoron.

780-10.8